FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT CARL OTTO LENZ

fremsat den 24. oktober 1991 *

Hr. præsident,
De herrer dommere,

1. Den opfattelse, som de franske retter og Kommissionen har givet udtryk for i denne sag vedrørende spørgsmålet fra Cour d'appel de Chambéry om fortolkningen af EØF-Traktatens artikel 48 og artikel 7 i forordning (EØF) nr. 1612/68 [1] forekommer mig aldeles overbevisende.

2. Det behøver jeg bestemt ikke her godtgøre i detaljer; imidlertid skal jeg vedrørende den argumentation, de har fremført om

— en praktikants status som arbejdstager (sagen i hovedsagen drejer sig om en praktikants retsstiling efter reglerne om socialsikring)

— forbuddet ifølge EØF-Traktatens artikel 48 og forordning nr. 1612/68 mod at stille statsborgere fra de øvrige medlemsstater ringere (hvilket forbud omfatter et forbud mod skjult forskelsbehandling)

— den omstændighed, at området for arbejdskraftens frie bevægelighed ikke henhører under aftaler mellem medlemsstaterne

og om de subsidiært fremførte synspunkter vedrørende EØF-Traktatens artikel 7's anvendelighed på området for faglig uddannelse henvise til retsmøderapporten samt til de indlæg, der nu er blevet indgivet.

Forslag til afgørelse

3. Som følge heraf, og da sagsøgeren i hovedsagen ikke til løsning af den foreliggende problemstilling har fremført overbevisende argumenter til støtte for et andet resultat, skal jeg herefter foreslå, at det af Cour d'appel de Chambéry forelagte spørgsmål besvares således:

* Originalsprog: tysk.
1 — EFT 1968 II, s. 467.

EØF-Traktatens artikel 48 og artikel 7 i forordning nr. 1612/68/EØF skal fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for regler i national ret, hvorefter arbejdsgivere, som beskæftiger praktikanter omfattet af en anden medlemsstats uddannelsessystem, der i fællesskabsretlig forstand er i den medlemsstat, som anvender disse regler, skal indbetale højere socialsikringsbidrag end ved beskæftigelse af praktikanter, der er omfattet af den pågældende medlemsstats særlige uddannelsessystem.